

Jēzus sacīja: “Jūs esat pasaules gaisma.”

Mt. 5,14

Ziemassvētki nav iedomājami bez svecēm. Šajā tumšajā laikā maza sveces liesmiņa ienes siltumu un gaišumu ne tikai, lai mēs labāk varētu redzēt, bet arī lai mēs labāk justos. Ar elektrības palīdzību lampas izgaismo gan dzīvokli, gan ielas, un tīri no praktiskā viedokļa sveces taču tikai reti kuram vairs ir vajadzīgas. Un tomēr mēs vakaros aizdedzinām tādu vecmodīgu svecīti pie eglītes vai tāpat uz galda.

Ja paskatāmies mūsdienu pasaulei, var likties, ka te viss ir izgaismots kā tādā milzīgā lielveikalā. Visam ir sava cena, spēj tikai sevi labāk piedāvāt un pārdot. Tu vari bez grūtībām ieplūst mākslīgā realitātē, sēžot pie datora vai pie televizora, atslēgt sevi no ikdienas skriešanas un piepūles. Tikai viena nelaime – mana dvēsele salst.

Kad Jēzus Saviem mācekļiem pateica, ka tie ir pasaules gaisma, – vai viņi apzinājās, ko tas nozīmē? Es šaubos. Viņi bija vienkārši cilvēki no tautas, bez augstākās izglītības un doktora grādiem. Tie teica: “Ko tad mēs varam izdarīt? Mēs jau nekas neesam. Tāpēc jau mēs sekojam Jēzum, lai būtu Viņa gaismā.” Kāpēc tad Jēzus tā runāja?

Ja es paskatos uz svecīti, notiek kaut kas interesants. Tās gaismas stari atspoguļojas manā sejā, es pats kļūstu gaišs. Tā ir arī ar Jēzu. Gaisma, ko Jēzus dod, ienāk manā sirdī tad, kad es Viņam uzticos un priecājos, ka Dievs Savu Dēlu ir devis visai pasaulei. Viņa gaisma ir Dieva mīlestība, ko nekādi skarbi vēji, nekādas sniega vētras un nekādi plūdi never izdzēst. Viņa mīlestība mūs dara gaišus un spējīgus mīlēt līdzcilvēkus ar savu sirdssiltumu, prieku, klātbūtni, labestību, mieru... Ir tik daudz, ko mēs varam dot saviem līdzcilvēkiem, lai arī viņi varētu sajust kaut ko no tās gaismas, ko Kristus ir ienesis šajā pasaulei. Un tur nemaz nav jābūt miljonāram vai slavenībai, lai to darītu. Galvenais, ka tu pats esi cilvēks, kas apzinās to, ka Dievs Tevi mīl.

Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus
Un Dieva klātbūtni Jūsu sirdīs Jaunajā gadā novēl
Jūsu mācītājs Mārtiņš Urdze

AKTUĀLĀKIE PASĀKUMI UN NOTIKUMI DIAKONIJAS CENTRĀ

leguldījums Tavā nākotnē

EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

EIROPAS SAVIENIBA

Lazaretes ielā 7, Liepājā notiek apmācības mehānisko palīglīdzekļu apkopē un remontēšanā. Ratiņkrēsliem, ko Liepājas Diakonijas centrs saņem no Vācijas, tiek uzlikti kāpšļi, riepas tiek uzpildītas ar gaisu, vajadzības gadījumā tām tiek salīmētas un nomainītas kameras u.tml. Pasniedzējs demonstrē nodarbībās saliktu ratiņkrēslu. Veikt apkopi palīglīdzekļiem, kuriem der oriģinālās detaļas, ir salīdzinoši vienkārši, bet piedāvātajā klāstā divu vienādu modeļu nav. Kastes ir pilnas ar kāpšļiem, taču ne jau visi der, tādēļ tie tiek kombinēti, pielāgoti, nepieciešamības gadījumā tos izzāgējot, izvīlējot, izurbjot.

Pasniedzējs pauž, ka viņam ļoti patīk strādāt pie cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Gandarījumu sagādā tas, ka šie cilvēki vēlas daudz ko apgūt un priečājas par katru lietu, kas agrāk nekad nav izmēģināta, bet tagad izdodas. Piemēram, no iepriekšējās grupas, kurai šīs apmācības nesen noslēdzās, Inguss Dāvidsons labprāt vēlējās daudz skrūvēt un sajūsmīnājās par iespēju iemācīties nomainīt durvju atslēgu, kas bija nepieciešams. Tā kā viņš to darīja pirmo reizi, tad ļoti priečājās, kad durvis varēja aizslēgt un atslēgt. Drosmai Dainai Jaunzemei, kura dzīvi vada ratiņkrēslā un apkārt notiekošo ikdienā vairāk spiesta vērot caur dzīvokļa logu, teorētiskas zināšanas par ratiņkrēslu apkopi bija jau iepriekš, tādēļ viņa nodarbībās varēja vairāk vingrināties praktiski un darījusi to labprāt. Alfonss Gricjus [attēlā] sācis mācīties nesen, šī viņam ir trešā nodarbība. Dalībnieks stāsta, ka par projektu ieinteresējies Nodarbinātības Valsts aģentūrā Liepājā, no kurienes devies uz Diakonijas centru. Vēl bez tehnisko palīglīdzekļu apkopes viņš izvēlējies datorzinības iesācējiem, jo tāpat cer, ka jaunas zināšanas un prasmes noderēs. Arī pēc pasniedzēja domām ieguvēji šeit ir visi.

Dažos vārdos par pirmajiem soliem datora apguvē pastāsta projekta dalībnieces Laila Stepko un Egija Deihmane. Smaidot Laila saka, ka viņai ļoti patīk visas apmācības, kurās šeit piedalās. Pirms tam viņa apmeklējusi motivācijas nodarbības, ko pasniedza Madara Lapsa. Laila ir pārliecināta, ka gan padziļināta komunikācijas prasme ar cilvēkiem, gan datorzinības lieti noderēs. Egija laipni pievienojas, ka arī iepazīst datoru savām vajadzībām un atzīstas, ka sākumā nelielas bailes bijušas. Vairāk par apmācību informē pasniedzēja Andra Jēkabsone: "Datorzinības šī projekta ietvaros tiek apgūtas no pašiem pamatiem, sākot ar pirmo kliksķi. Kāds jau to ir darījis, bet ne visi, tādēļ jābūt savstarpēji pacietīgiem. Dalībnieki ir dažādi, ar atšķirīgām prasībām un temperamentiem. Līdz šim esam veiksmīgi ar visu tikuši galā. Cilvēki ir mācīties gribosi un atsaucīgi. Nodarbības tiek labi apmeklētas. Acīm redzot, daudziem patīk gan mācību vieta, gan process.

Mācīts tiek viss, vispirms – kā datoru ieslēgt un izslēgt. Ja kādam bail – censāmies to novērst. Ar spēlēm un jokiem nonemam spriedzi. Mācību process tiek pasniegts tā, lai tas ir patikams, lai sagādā prieku, kā arī – lai iegūtās zināšanas noder praktiski. Piemēram, tiek iepazīta interneta vide, kas dod iespēju ērti sazināties ar radiem un paziņām ārzemēs. Būtiska loma ir arī dokumentu apstrādei – iesniegumu u.c. sagatavošanai valsts iestādēm u.tml. Draudzīgā, radošā, atraktīvā gaisotnē viss tiek apgūts dabiski, viegli un salīdzinoši ātri, bez piespiestības sajūtas.

Paralēli zināšanu apguvei, kā arī derīgas informācijas iegūšanai internetā, daudz jautājumu pārrunājam savstarpēji. Pirmajā nodarbībā lielākā daļa parasti saka, ka no datora ir bail, otrajā – ka neko nesaprot, no trešās nodarbības sākas atraišanās, lai arī ne viss vēl labi sanāk – uz klaviatūras pēkšņi vairs nav atrodams kāds burts... Būtu savādi, ja uzreiz sanāktu. Iesācējiem tiek piedāvāta izvēle, kas viņiem būtu vispiemērotākais. Tāpēc bažām, ka varētu iestāties lūzuma brīdis – mācības apnīkt, nav pamata, jo, radoši sadarbojoties, kļūst arvien interesantāk. Nodarbības notiek katra dienu divām grupām, pa desmit dalībniekiem katrā."

Programma „Jaunatne darbībā”

Kopš 2010.gada Liepājas Diakonijas centrā un Krusta draudzē ik gadu strādā brīvprātīgie jaunieši no dažādām Eiropas valstīm: Benjamins Rēders (Benjamin Röder, Vācija) – 2009.–2010. g., Aike Smits (Eike Smidt, Vācija), Patrīcija Cebrekosa (Patricia Cebrecos, Spānija) – Eiropas Brīvprātīgā darba gads 2011 un Jonass Švercers (Jonas Schwärzer, Vācija) 2012./2013.g.

Par brīvprātīgo aktivitātēm Diakonijā un Krusta draudzē uzzināt vairāk var mājas lapā www.kalpot.lv viņu blogos.

Hey! :)

Mani sauc Jonass, un es vēlos pastāstīt par savu darbu, ko kā brīvprātīgais veicu Eiropas Savienības programmas „Jaunatne darbībā” ietvaros. Projekts sākās 1. septembrī. Pēc gara un piedzīvojumu bagāta ceļa ar vairākām pieturas vietām es dzīvoju un strādāju Liepājā, darbojas Diakonijā, un man laikam ir viena no tām brīvprātīgo darba vietām Latvijā, kur notiek visvairāk pārmaiņu. Katru nedēļu es iesaistos jauniešu grupā, Svētdienas skolā, latviešu valodas apmācībās, Liepājas Kaulu, locītavu un saistaudu slimnieku biedrības rokdarbu pulciņā, kā arī datorkursā, kur piedalās seniori un cilvēki ar īpašām vajadzībām. Tagad es organizēju jauniešu apmaiņas projektu un drīzumā braukšu uz Igauniju.

Man ir 19 gadi. Šogad pabeidzu vidusskolu un noliku visus eksāmenus. Tā kā vēl īsti nezināju, ko lai studēju un pēc 12 skolā pavadītiem gadiem ilgojos pēc kāda pārtraukuma, biju plānojis braukt uz ārzemēm, tomēr man nebija naudas, lai 12 mēnešus apceļotu pasauli. Tā izšķirošs pieteikties Eiropas brīvprātīgo darbā, par ko nemaksā, bet vari baudīt dzīvi un celot, var arī kaut ko darīt sabiedrības labā...

Pēc dažādām pārdomām beidzot iepazinos ar Diakonijas projektu Latvijā, daudz nedomājot, izšķirošs tur piedalīties... un to nekāda gadījumā nenozēloju, – tieši otrādi! :)

28.12.2012.

No vācu valodas tulkoja māc. Mārtiņš Urdze

Publikācija vāciski, kā arī jaunāki ieraksti Jonasa Švercera blogā - www.kalpot.lv .

DRAUDZES VĒSTURE: intervija

Robertiņš jeb Roberts Pudže – šo vārdu atpazīst Krusta draudzes vecākie draudzes locekļi, kā arī bijušā jauniešu ansambla „Uguntiņa” dalībnieki. Daudzas vasaras pēc kārtas – kopīgi sadraudzībā pavadīts laiks neaizmirstamos upes braucienos ar laivām un plostiem, kas tā dalībniekiem nesis svētību un skaistas atmiņas vēl līdz šai dienai.

Sava mazā auguma dēļ mīli saukts par Robertiņu, šis vīrs ir liels Dieva spēkā un ticībā nešaubīgs. Par šādiem cilvēkiem mēdz teikt – neparasta personība – Dieva vīrs. 81 gada vecumā vēl arvien kalpo Rīgas Jēzus draudzē – kā pērminderis un Diakonijas darbinieks, palīdzot vecajiem ļaudim. Brīdī, kad zvanīju, lai lūgtu telefoninterviju, Robertiņš aprūpēja apslimuso 88 gadīgo pērminderi. Vaicāts par Krusta draudzes slavenajiem upes braucieniem, Robertiņš dzīvi atsaucas:

Tie bija visskaistākie gadi! Mēs bijām kā viena ģimene. Viesturu (Šneideru) saucām par kapteini, viņš bija galvenais jauniešu pulcinātājs Krusta draudzē. Pašam bija meitiņa Gunta, ar metodistu mācītāju vēlāk apprecējās. Es braucu ciemos uz Liepāju. Viesturs stāstīja par braucieniem ar plostu un laivām. Ieteicos, ka arī gribētu braukt. Viesturs tūlit – *kāda problēma, brauc!* Tā sāku braukt arī es! Braucām, lūdzām Dievu, dziedājām, redzējām dažādas vietas. Svaigā gaisā airēšana – brīnišķīgi, ko Dievs dāvāja! Svētdienās uz plosta pielūdzām Dievu. Katram braucienam bija siks nosaukums: „Alauksts – 85”, „Patria”, „Ūdensroze – 83” u.c. Katram bija siks pienākums. Vietās, kur apstājāmies, zēni sēdeklus taisīja. Pirkām tolaik tādas ļoti kvalitatīvas vācu filmiņas. Daudz fotografējām, ir daudz dia pozitīvu no tiem laikiem. Tie gadi ir skaisti pavedīti!

Vai atceraties arī Krusta draudzes diriģenti Agnesi Plavinsku?

Kā tad! Viņa bieži brauca uz Jēkabpili. Tur viņai draudzenes bija – Guste. Viņas māsa Olga strādāja mežā. Viņai padomju laikos atrēma iipašumu. Uzlīka tādu nodokli, ko nevarēja samaksāt. Bija liela, skaista māja uz laukiem. Kolhozs atsavināja

savām vajadzībām. Kad biju atgriezies pie Dieva, es kā tīcīgs jauneklis gāju pie Olgas. Tolaik dzīvoju kolhozā aiz Jēkabpils. Viņa bija ļoti tīcīga, lūdzām Dievu, daudz skaistu dziesmu iemācījos no viņas.

Vēl par upes braucieniem runājot, kā radās tās slavenās iesaukas starp jums un Tāli (Tālivaldis Asns (ex. Lihverovičs)) „batjka” un „sinočeks”?

Es ļoti mīlu bērnus, man vienmēr ar viņiem ir laba saprašanās. Es esmu maziņš, vienā augumā ar viņiem, varbūt tāpēc viņi mani uztver kā savējo. (Smejas) Tā arī par Tāli es šajos izbraukumos rūpējos, saucu par „sinočeku”, bet viņš mani iesauca par „batjku”. Pagājušajā gadā biju Liepājā viņa bērēs. Žēl, ka aizgāja tik jauns, bet katram jau ir siks dzīves gājums.

Pastāstiet par savu dzīves gājumu. Vai jūs augāt tīcīgā ģimenē?

Mana mammīte bija poliete – katoliете. ļoti tīcēja Tam Kungam. Tēvs bija pareizticīgais, Dievu nenoliedza, bet nebija aktīvs ticības ziņā. Mīlēja dzert – tas nebija labi. Mēs augām astoņi bērni, mammīte praktiski viena mūs audzināja. Daudz strādāja, bija ļoti tīcīga, mācīja mums par Dievu. Pati nemācēja ne lasīt, ne rakstīt – vecāki tolaik uzskatīja, ka tā tāda blēņošanās. Kara sākumā 1939. g. vai 1940.g. piecus bērnus aizveda uz bērnu patversmi, lai varētu izdzīvot. Trīs bērni pie mammītes tikai palika. Kara laikā mēs, bērni, ganījam lopus. Reiz gulēju pa nakti kūtsaugšā, bet tā kā kāda iekšēja balss man teiktu – *ej projām no šejiennes!* Kāpju zemē, skatos, kur pārgulēt – vācieši uztaisījuši sev guļasvietas, kur gulēt – tādas kā trīs pakāpes. Skatos, vai es arī tur augšā nevarētu piemesties, bet iekšējā balss, liekas pilnīgi dzirdu, saka: „Nē! Tu nedriksti tur gulēt!” Kur tad es varu gulēt, ja augšā ne, apakšā ne. Tad gulēšu vidū. No rīta milzīgs sprādziens mani izsvieda laukā no guļvietas. Pēc laika dzirdu, ka saimnieks sauc: „Robert, kur tu esi?” Taisu durvis, nevaru attaisīt, kaut kas priekšā, beidzot atveru – viiss pagalms dzeltens – grants, māli, dēļi juku jukām- postaža. Jumts pilnīgi lupatu lēveros, šķindelīši kur kurais. Domāju, paskatīšos to vietu, kur es gribēju gulēt, tas mani ļoti interesē. Kāpju augšā, skatos – manā guļvietā divi lieli akmeni. Kas ar mani būtu noticis, ja būtu tur palicis? Tāpēc padomju laikā, kad teica, ka Dieva nav, es tikai pasmējos. Nu kā tad nav, ja pats esmu piedzīvojis Dieva pasargāšanu! Ja kādu Tas Kungs gribēs pasargāt, to Viņš izglābs.

Kas tas bija par sprādzienu? Vai tā bija bumba?

Sprāga tilts – vācieši bija samīnējuši. Es redzēju, ka viņi tur kaut ko dara, kaut ko urbj, bet nezināju jau, ko. Tas tik spēcīgs sprādziens bija, ka balķi tika pacelti un ietriekti pilnīgi zemē.

Kad iestājos strādāt „VEF” (Valsts Elektrotehniskā fabrika), strādnieki, uzzinot, ka esmu tīcīgs, sāka mani *nemt uz zoba*. Es teicu: „Jūs kā amatnieki esat ļoti labi, bet par ticību jūs neko nezināt.” Viens jo īpaši bija nejaiks, mani izsmēja un grūstīja, bet es tik pasmīnēju. Vēlāk bija pilnīgi otrādi nekā sākumā: viņš pret mani kļuva ļoti labs, kad redzēja, ka man ir sava stingra, nemainīga

nostāja.

Dievs ir pasargājis dažādos apstākļos. Esmu arī cietumā bijis. Notiesāja mani uz desmit gadiem. Viens puisis „pavilka” līdz – gājām zagšanā. Tolaik padomju laikos bija tādi likumi: ja pieķēra vienu personu, tad pieci gadi; ja divus jeb grupā, tad piesprieda desmit gadus. Kad apcietināja, mammīte nosauca citu dzimšanas gadu, lai mani neaizsūtītu uz Sibīriju. Brāli aizsūtīja, tas bija vecāks. Pēc pases es esmu jaunāks, bet patiesībā esmu dzimis 1931. gadā, nevis 1933. gadā. Tā nu es nonācu mazgadīgo kolonijā. Liepājā bija vācu zona. Vācieši aizbrauca uz savām mājām, mūs mazgadīgos ievietoja viņu vietā. Tur atkal bija interesanti, kā Dievs vadīja. Kolonijā bija kara ārsts- ķirurgs. Viņš skaitījās pēc militārās pakāpes laikam kapteinis vai majors. Ľoti sadraudzējāmies ar viņu. Paņēma mani pie sevis, biju tāds kā pārvaldnieks.

Reiz bija ļoti tumša, miglaina nakts. Ieskrien draugs, saka: „Muksim!” Ko darīt? Domāju – es par cilvēku nevarēšu palikt, izbēdzis no kolonijas. Tad būs jāklūst par bandītu, ierocis jāgādā un jādomā, kā pārtikt. Atkal būs jāiet laupīt. Un kas pēc tam? Draugs mudina- jābēg, bet nevaru pavilkta kājas. Tās kā ar svinu pielietas, nevar paskriet. Tad sākās traiksme – bija uzzinājuši par bēgšanu, sāka šaut.

Šāva uz bērniem?

Nē, šāva gaisā. Krievu laikā nedrīkstēja ne sist, ne šaut uz bērniem, uz to kolonijā ļoti stingri skatījās. Tā es nekur neaizskrēju. Un kā Dievs mani sargāja un vadīja – tanī pašā rudenī mani atbrīvoja. Trīs gadus biju nosēdējis. Ārsts par mani deva ļoti labu atsauksmi. Arī no skolotājiem saņēmu labas atsauksmes. Kā Dievs gādā par saviem bērniem! Nevainīgus ieliek cietumā, es- vainīgs, bet Dievs mani tomēr ūloja.

Kā jūs sākāt aktīvo kalpošanu draudzē?

1973.gadā mani iesvētīja par pērminderi Jēzus draudzē. Vēl arvien kalpoju šajā amatā. Ceturtdienās un svētdienās mums ir dievkalpojumi. Kalpoju līdz ar jaunajiem pērminderiem. Priecājos, ka jaunie kalpo. Diakonijā palīdzu veciem cilvēkiem – vecajām sievām, kam vīri nomiruši: kam malciņu saskaldīt, uznest uz trešo stāvu, kam siltumnīcu uzrakt; visādus darbus, ar ko pašām grūti galā tikt. Pašlaik palīdzu vienam vīram, pērminderim. Viņam pašreiz bēdas – slims, sāp kājas. Māsiņa viņam nomira, palika pilnīgi viens, māsīca Liepājā. Kurinu viņa dzīvokli, ēst uzvāru, apfrizēju. Palīdzu, kam tas nepieciešams. Dievs dod spēku un veselību. Ne ar ticību un vārdiem vien, bet arī ar darbiem ir jākalpo. Ticība bez darbiem nenes tos augļus, ko Dievs no mums sagaida.

Kāds būtu jūsu novēlējums avīzes lasītājiem?

Novēlu, lai katrs ḥem Dieva vārdu nopietni, lai lasa un mīl savu Pestītāju. Viņš ir mūsu Glābējs,

bez Viņa Tēvs neuzklausa mūs. Ja ir Pestītājs, tad nav jābaidās ne no kā – ne no nāves, ne no kā cita. Bija tāds gadījums, kad nomira mana sieva. Vedām sievu apglabāt uz Līvas kapiem Liepājā. Pēkšņi tieši preti smagā mašīna. Vadītājs sagrieza tik ļoti, ka mūsu mašīna vienā mirklī bija grāvī ar riteņiem gaisā. Zārks iekrita grāvī. Mēs palikām dzīvi – nebija ne skrambiņas. Kas būtu varējis notikt, ja šoferis nebūtu paspējis sagriezt stūri! Dievs pasargāja. Daudz ko esmu iemācījies no mācītāja Haralda Kalniņa, pie kura vienu laiku dzīvoju. Pirms iziešanas no mājas vai mašīnā pirms braukšanas viņš vienmēr pielūdz Dievu, tad tikai sāka braukt. Arī es, kad eju ārā no mājas, vienmēr piesaucu To Kungu. Cilvēks jau daudzreiz nav tik uzmanīgs, bet Dievs dod savu žēlastību. Arī man ir gadījies uz ielas, ka gandrīz būtu sabrakts, bet Dievs pasargā. Kad sevi nodod Viņa rokā – Dievs pasargā. Tad nav jādomā ne par ko citu – tu esi Dieva rokās, tu nododi sevi lūgšanā Viņam, un Viņš par tevi gādā. Protams, tev pašam nav jāskrien ugunī un mašīnai priekšā.

Pirmais no kreisās R. Pudže

Jūs teicāt, ka esat daudz mācījies no mācītāja Haralda Kalniņa.

No viņa es daudz ko iemācījos. Viņš arī bija tas, kas mani iesvētīja par pērminderi. Viņš ir man kā garīgais tēvs. Lentās man ir ierakstīti viņa sprediķi. Daudzreiz tos paklausos un it kā no jauna būtu dzirdējis. Kungs mani ir tā vadījis, ka manā draudzē mācītāji tādi stipri ticībā. Cilvēki viens otram ir vajadzīgi, lai mēs mācītos viens no otra. Mums ir jāmācas dzīvot saskaņā ar Dievu. Tas ir tāpat kā saulespuķīte griežas vienmēr uz to pusī, kur ir saule, tāpat mums ir vienmēr jāgriežas pret Dievu. Lai mēs esam tās saulespuķītes, un Jēzus Kristus lai ir kā mūsu īstā saule!

Intervēja Karīna Krieviņa
Intervijas pilnu tekstu sk. www.kalpot.lv
Foto no draudzes arhīva

Dzintari Krusta baznīcas remontam

Par vēsturi

Liepājas Krusta baznīca tika celta pirms 84 gadiem ar nosaukumu "Ebenēcera kapela" (tulk. no ebr. valodas – "palīdzības akmens", sk. 1. Sam.7,12-14).

1928. gada 30. septembrī svinīgā dievkalpojumā baznīca tika iesvētīta. Tā skaitījās pie "Evaņģēliskās sadraudzes", kas vēlāk pievienojās Metodistu baznīcai. Dievkalpojumus turēja vācu un latviešu valodā. Pirms 2. pasaules kara, sakarā ar Molotova-Ribentropa paktu, vācu draudzes locekļiem bija jādodas uz Vāciiju. Pēc kara baznīcu pievienoja Latvijas ev. lut. baznīcāi, jo Metodistu baznīcāi Padomju Savienībā nebija atļauts darboties. Neraugoties uz padomju varas naidīgo attieksmi, Krusta draudzē, māc. Pļavinska vadībā, notika aktīva draudzes dzīve. Bija gan mandolinu ansamblis, gan jauniešu ansamblis "Uguntiņa".

Pēc neatkarības otrreizējās atgūšanas, apstākļi ir mainījušies un arī draudze ir jaunu izaicinājumu priekšā. Krusta draudze kā diakoniska draudze mēģina atbalstīt tos Liepājas reģiona iedzīvotājus, kas dzīvo nabadzībā un dažādās grūtībās.

Galvenais uzsvars ir darbs ar cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Pašlaik draudzē ir 110 draudzes locekļi.

Nākotnes plāni

Baznīcas ēka sastāv no baznīcas zāles, mazās zāles un palīgtelpām. Katru svētdienu plkst. 15.00 notiek dievkalpojums. Februārī, aukstā gada laikā, dievkalpojumus notur mazajā zālē, jo tā ir vieglāk apkurināma. Citādi šeit notiek dažādi pasākumi, piem., lekcijas, apaļā galda diskusijas, koncerti, semināri, ārstnieciskā vingrošana. Pasākumos piedalās līdz 50 dalībnieki.

Nākotnē mēs vēlētos baznīcu vēl vairāk atvērt. Tā kā biedrībām un citām grupām ir grūtības atrast lielas telpas par izdevīgu cenu, mēs vēlētos, lai arī nedēļas dienās baznīcā varētu notikt lekcijas, konferences, mēģinājumi, koncerti. Zālei ir ļoti laba akustika. Mazajā zālē varētu notikt dažādas izstādes. Te varētu būt arī neliela kafejnīca. Ilgtermiņā šeit varētu attīstīties kultūras un kopienas centrs ar divām telpām, kuras var lietot daudzfunkcionālā veidā.

Baznīcas remonts

Lai šo darbu varētu veikt, ir nepieciešamas telpas, kur ļaudis var sanākt kopā un justies labi. Draudze jau ir ieguldījusi daudz darba un līdzekļu, lai atjaunotu draudzes māju Diakonijas centra vajadzībām. Tā kā nav gaidāma nekāda palīdzība no valsts vai Baznīcas, draudzei pašai ir jāmeklē līdzekļi baznīcas remontam.

Baznīcas ēkas tehniskais stāvoklis ir neapmierinošs. Kā pirmais ir jāatjauno jumta segums un lietus ūdens noteckaurules. Pēc tam vajadzēs atjaunot bojātos pamatus, fasādi un logus. Pēdējā remonta posmā tiks iebūvēta virtuve un labierīcības.

Baznīcas gada dienā baznīcā tika uzstādīta liela stikla vāze. Šo vāzi vēlamies piepildīt ar dzintariem, dzintariem Krusta baznīcāi. Par katriem, baznīcas remontam ziedotiem, desmit latiem tajā tiks ielikts viens dzintars. Lūdzu palīdziet arī Jūs mums piepildīt šo vāzi! Kopā ir nepieciešami 100.000 lati. 2013. gada vasarā plānojam sākt jumta remontu.

No 2012. gada septembra baznīcā ir uzsākta jauna akcija. Katru mēnesi notiek kāds pasākums, kura laikā tiek vākti ziedoņumi baznīcas remontam. Šī akcija aizsākās 2012. gada 30. septembrī ar kristīgās dzejas pēcpusdienu Krusta draudzē, kuru vadīja Karīna Krieviņa. 18. novembrī akcijas ietvaros tika organizēta muzikāla pēcpusdiena ar vēsturnieka Riharda Rubīna stāstījumu par liepājnieku Miķeli Valteru un Liepāju kā Latvijas galvaspilsētu. Decembrī notika Adventa tirdziņš. ☺

Liepājas Krusta draudzes padome
2012.gada 27.novembrī

DIAKONIJĀ

Aktualitātes 2012. gadā

Eiropas Sociālā fonda projekts "Sociālās rehabilitācijas programmu izstrāde un ieviešana Liepājas Diakonijas centrā"

Sākot no šī gada 1.marta tika uzsāktas nodarbiņas Diakonijas dienas aprūpes centrā. Nodarbiņas notiek Fr. Brīvzemnieka ielā 54 un Lazaretes ielā 7. Projekta īstenošanas laiks ir 18 mēneši, no 2012.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 30.jūnijam. Projekta mērķis – izstrādāt un ieviest sociālās rehabilitācijas programmas personām ar funkcionāliem traucējumiem, pensijas un pirmspensijas vecuma personām, lai pilnveidotu šo personu sociālās funkcionēšanas spējas, nodrošinātu lietderīgu brīvā laika pavadišanu, veicinātu integrāciju sabiedrībā un iekļaušanos darba tirgū. Projekta aktualitāti nosaka tas, ka Liepājā trūkst dažādas apmācību un motivācijas programmas, kuras būtu piemērotas personām ar funkcionāliem traucējumiem, pensijas un pirmspensijas vecuma personām. Sākumā katrs dalībnieks izgāja motivācijas programmu, tad mācījās individuālās komercdarbības pamatus, notiek arī datorapmācības. Katrs dalībnieks varēja izvēlēties divas no sekojošām programmām: aušana; dekoratīvi lietišķā mākslas pamati; rotāļlietu izgatavošana; kokapstrādes pamati; sveču izgatavošana; tehnisko paliglīdzekļu apkope un remonts. Bez tam ir nodarbiņas ar psihologu, ārstnieciskā vingrošana un masiera pakalpojumi. Kopējās plānotās projekta izmaksas – LVL 96 343, ko pilnā apmērā (100%) segs Eiropas Sociālā fonda finansējums.

Ābolsvētki

Devīgi un bagāti Ābolsvētki, par mūsu Diakonijas centra un novada zemnieku ceturto gadu pēc kārtas kopā rīkoto labdarības pasākumu, kas notika 2012.gada 6.oktobrī, sacija laikraksts: "Kurzemes Vārds" /09.10.2012./.

Pasākums sākās plkst. 9.30 ar svētbrīdi Krusta baznīcā un turpinājās baznīcas dārzā. Salīdzinoši vēsais un lietainais laiks netraucēja ļaudīm

rosīties, priecāties, dziedāt, klausīties, ziedot, kā arī iegādāties rudens veltes. No 10.00–12.30 darbojās kafejnīca, piedāvājot pašceptus gardumus. Ar krāšņu, skanīgu sveicienu klātesošo sirdis uzrunāja un sasildīja vācu kultūras biedrības ansamblis *Es war einmal...* (Reiz bija...). Viņiem sekoja jauniešu pūtēju ansamblis. Skaistu un mīlu, kā arvien, apkārtni ar savu dziedājumu darīja Liepājas bērnu un jauniešu centra ansamblis *Domiņas*. Radošu humora dzirksti un meistarīgu dziedājumu klausītājiem dāvāja etnogrāfiskais ansamblis *Dālijas*. Sirsnīgas dziesmas dziedāja arī Ainars Zēbergs. Dažādas atrakcijas bērniem piedāvāja cirks *Beztemata*. Ikvienam tika dota iespēja apgūt iemaņas žonglēšanā. Interesenti varēja iegādāties Liepājas Krusta draudzes un Diakonijas avīzes *Kalpot.lv* jaunāko, 3. numuru.

Par īstu kulmināciju kļuva Karīnas Krieviņas un Ivara Rāta atraktīvi vadītā izsole, kur vairāk solīšanā tika piedāvāti gan lielais pašceptais lauku saldskābmaizes klaips (svars – 5 kg), gan 20 kg smagais ķirbis, gleznas, fotoreprodukcijas u.c. skaistas, noderīgas lietas. Noslēgumā notika sadraudzības mielasts un loterija. Pēc spraigajām aktivitātēm un notikumiem svaigajā gaisā garšīgais lēcu virums bija pašā laikā.

No sirds pateicamies visiem pasākuma organizētājiem un atbalstītājiem. Ziedot augļus, dārzeņus un citas veltes atsaucās vairāk nekā 70 saimniecību. Iegūtos līdzekļus bija paredzēts izlietot par labu Diakonijas atbalsta grupām cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un senioriem Rucavā, Nīcā, Durbē, Saraiķos/Vērgalē/ Ziemupē.

Foto: Karīna Krieviņa

Diakonijas apmācības programma Grobiņas prāvesta iecirknī 2013/2014.g.

Nodarbiņas notiks Liepājas Diakonijas centrā, Fr. Brīvzemnieka ielā 54, laika posmā no 19.01.2013. līdz 15.03.2014. Pieteikšanās līdz 2013.gada 11.janvārim Liepājas Diakonijas centrā, Fr. Brīvzemnieka ielā 54, tel. 28354740 (Inese Biteniece);

E-pasts: diakonija.liepaja@gmail.com

Nodarbiņas noslēgsies 15.03.2014 ar dievkalpojumu, kur tiks pasniegtas apliecības par kursu beigšanu, un ar kopīgu diakonijas dienu. Diakonijas apmācības programmu, afišu, kā arī plašāku informāciju par šo un citiem pasākumiem Liepājas Diakonijas centrā un Krusta draudzē sk.mūsu mājas lapā www.kalpot.lv.

Remontdarbi Diakonijas centrā

Pateicoties Eiropas Sociālā fonda projektam varējām izremontēt trīs telpas Diakonijas centra

2. stāvā, kur notiek kokapstrādes nodarbības, un ir ofiss. Vasarā mēs saņēmām negaidītu palīdzību no Vācijas biedrības "Tilts uz ārpusi". Biedrība, kopā ar mūsu ilggadīgo atbalstītāju Kurtu Pfannerer kungu, atvēlēja mums līdzekļus, lai varam atjaunot arī pārējās telpas 2. stāvā. Tur ir paredzētas divas viesistabas un viena grupu telpa. Tiks atjaunota arī drēbju kameras telpas. Beidzot būs droši elektrības vadī, telpas būs siltinātas un skaistas.

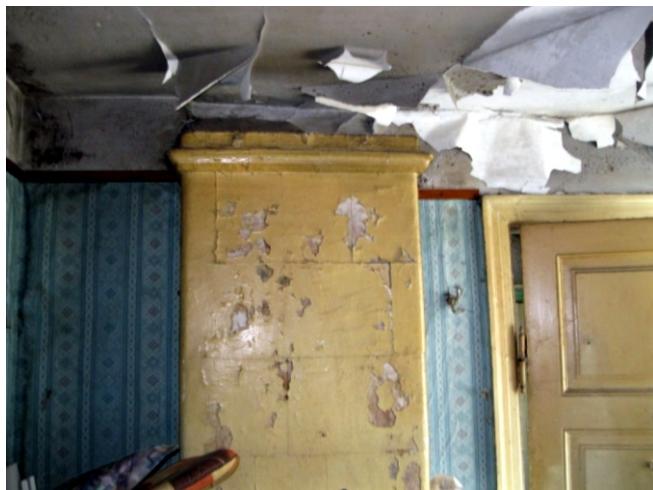

Foto: Mārtiņš Urdze

Sirsnīgs paldies
Visiem mūsu atbalstītājiem:

Kristinei un Rolfam Amlingiem

Māc. Helmutam Braueram,

Lībekas baznīcas iecirknis

Daugavas Vanagi- Halifax,

Anglija

Oldenburgas baznīcas

"Diakonisches Werk"

Šlēsvig-Holštaine "Diakonisches Werk"

Michaelam und Karīnai Fejeriem,

Gēteborga, Zviedrija

Māc. Gērtam Franzenburgam

un Ev. Kirchenkreis, Minstere

Kīnasta ģimenei un Elsy Šmid, Šveice

Māc. Ekehards von Kleists

Un Ev.lut. draudze Stadthagenē

Kurtam Pfannereram un „Freundeskreis

Bruecke nach Aussen e.V.”, Teklenburgā

Alfredam Hanke, Antonam Eibel,

Heinricham Holle

Guenteram Hensch

Heinricham Jelich

Jāņa palīdzības ordenim Oldenburgā

Latv. ev. lut. draudzei Oldenburgā

Latv. ev. lut. draudzei Bredfordā

Māc. Hans-Uwem Rehse

un "Vorwerker Diakonie", Lībeka

Giselai und Herbertam Roksniem

Māc. Jirgenam Filipam un Sv. Stefana

draudzei Delmenhorstā

Māc. Radomiram Nosekam

un Tomasam, ev. lut. draudze Bonnā

Mihaēlam un Kristiānei Daub

Valtraudai von Tisenhausen

Ievai Vanagai-Pliškei un Filiams Pliškem

PĀZIEMOŠANAS ABC

**„Es Tev pateicos, ka es esmu tik
brīnišķi radīts, brīnišķi ir tavi darbi,
mana dvēsele to labi zina.”**

/139. Ps. 14./

Dievs cilvēku ir tik brīnišķi radījis – pēc sava tēla un līdzības, bet cilvēkam ir jārūpējas par sevi un savu veselību, lai būtu stiprs, vesels un varētu ar prieku kalpot un palīdzēt tiem, kam tas nepieciešams. Un tāpēc...

...ieklausoties lasītāju vēlmēs un ieteikumos, piedāvājam jaunu rubriku, kurā būs vienkāršas receptes, kas varētu noderēt, rūpējoties par ikdienas maltītēm un savu veselību. Šoreiz piedāvājam Diakonijas Veselības istabas medmāsas Ināras un Svētdienas skolas skolotāju Aritas un Marutas receptes. Aicinām lasītājus būt atsaucīgiem, dalīties ar savām no vecmāniņām mantotajām, no draugiem pārņemtajām vai presē izlasītajām ēdienu, veselības un skaistuma kopšanas receptēm, kuras izmantojat jūs un kuras varētu noderēt arī citiem. Lai jums laba veselība un dzīvesprieks Jaunajā Dieva žēlastības gadā!

Veselības receptes

Ināra Laure,
Diakonijas Veselības istabas medmāsa

Ziede. 25 g kanifolija-sveķu, 25 g bišu vaska, 25 g augu eļļas. Silda līdz šķīšanai, pievieno 50 g propolisa, uzvāra. Ziedi izmanto ādas iekaisumu kopšanai, brūču dziedēšanai.

Skujas. Imunitāti nostiprināt var ar priežu skuju dzērienu: 4 glāzes notīri, sasmalcinātu skuju pārlej ar 3 glāzēm auksta ūdens, piepilina nedaudz citrona sulas un nostādina tumšā vietā 2–3 dienas. Lieto pa $\frac{1}{2}$ glāzei 2 reizes dienā.

Pelni. Priedes koka pelnus var lietot pret ekzēmu: tos saauc ar vazelinu attiecībā 1:1 un 2 reizes dienā ieziež cietušās vietas.

Sveķi. Savulaik lietoti pret lūpu kaktiņu un krūšu galu plaisirām, kā arī augoņiem un brūču dziedēšanai. Kuņķa čūlas gadījumā tos lietoja pa 50 g trīs reizes dienā pirms ēšanas.

Ziedputekšņi. Ievāc maijā, jūnijā. Žāvē plānā kārtiņā uz balta papīra, kad tie kļūst birstoši, saauc ar medu – 1 tējk. putekšņu uz 1 glāzi medus. Lieto pa 1 tējk. 3–4 reizes dienā pret saaukstēšanos, klepu, balss aizsmakumu.

Eļļa pirtij – sauna. 5 pilieni eļļas, 10 ml spirta-ūdens.

Eļļa. 2–3 pil. eļļas, 1 tējk. medus, augu tēja. Lieto kā tēju urīnceļu infekcijas, saaukstēšanās, pneimoniju gadījumos, atvieglo klepus lēkmes, veic antisepisku iedarbību.

Maisījums imunitātes stiprināšanai
Maruta Zvirbule, Svētdienas skolas skolotāja

Malts kanēlis

Malts ingvera pulveris

Malts čilli piparu pulveris

Proporcijas 1:1:1, visu samaisa, ieber noslēdzamā traukā. Lieto brokastīs: 1 tējkaroti iemaisa kefīrā, biolakto, paniņās vai „Rjaženkas” dzēriena.

Ēdienu recepte

Arita Kuņķe, Svētdienas skolas skolotāja

Viltotais plovs

Ņem visus desu galus, gaļas gabaliņus, ko var atrast ledusskapī. Sacep pannā kopā ar sīpoliem. Pierīvē lielu daudzumu kabaču. Visu sutina, tad pieliek vai nu tomātus, vai tomātu mērci. Pieber nedaudz griķu pārslu, samaisa, skatās, kā uzbriest – cik biezu grib. Ja vajag, pieber vēl. Loti irdens un garšīgs ēdiens. Ja nav gaļas, var pielikt buljona kubiņu – tad būs diētiskais plovs. Labu apetīti! :)

Tā kā šajā izdevumā varējām ievietot tikai salīdzinoši nelielu daļu iesniegto recepšu, tad izdrukāt pilnu klāstu vai iesūtīt publicēšanai jaunas var mājas lapā www.kalpot.lv, skat. sadalu 'blogi'. Gaidīsim!

Sveiksim
Apāļas jubilejas no 2012.g.
Oktobra līdz decembrim:
 18.01. – **Inese Biteniece**
 07.02. – **Anita Rupeika**

† **Mūžībā aizgājusi**
Krusta draudzes locekle
Marika Krasovska
 (21.01.1959. – 11.12.2012.)

ADRESES UN KONTAKTI

Liepājas
 ev. lut. Krusta baznīca,
 Kr. Valdemāra ielā 7,
 Tālr. 63426707

Liepājas
 Diakonijas centrs
 Fr. Brīvzemnieka ielā 54,
 Tālr. 63426707,
 e-pasts:
 diakonija.liepaja@gmail.com

Ziedoju mu konti:
 Liepājas Diakonijas centrs
 PVN nod. maks. reg.
 Nr. 40008103059
 Konta numurs
 LV 08HABA0551015674491
 AS Swedbank
 Kods HABALV22

Liepājas Krusta
 ev. lut. draudze
 PVN nod. maks.
 Reg. Nr. 90000116393
 Konta numurs
 LV 09HABA000140J051655
 AS Swedbank
 Kods HABALV22

AKTIVITĀTES

Krusta draudzē

Dievkalpojumi Krusta baznīcā	svētdienās plkst. 15.00
Svētbrīzi	otrdienās plkst. 9.00
Pārrunas par Bibeli un dzīvi	trešdienās plkst. 18.00
Mācītāja pieņemšana	piektdienās plkst. 10.00 – 12.00
Svētdienas skola	svētdienās plkst. 12.00
Jauniešu pulciņš	skat. www.kalpot.lv

Diakonijā

Konsultācijas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām	darba dienās plkst. 10.00 – 14.00
Drēbju kamera	otrdienās, trešdienās, ceturtdienās plkst. 11.00 – 14.00
Veselības istaba	ceturtdienās plkst. 16.00 – 18.00
Pakalpojumu un nevajadzīgo mantu apmaiņa	ceturtdienās no plkst. 16.00

Mājas lapa www.kalpot.lv